N°. 402. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 12 AUGUSTUS.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

STATISTIEK.

51e LIJST.

Gewestelijke Zaken.

TWEEDE GEDEELTE.

KANTONGEREGTEN.

NOORD-BRABAND.

1e *Arrondissement 's Hertogenbosch.*

Kantonregters	L. W. J. Marggraff.	P
	J. van Ghert.	K
	Mr. A. J. van der Locht.	K
	J. Vreede.	P
	Mr. J. A. Mutsaers.	K
	Jhr. Mr. H. B. Martini van Geffen.	P
	Mr. J. Gerris.	K
	Mr. M. C. van Mourik.	P
	H. S. van Hien.	P
Plaatsvervangers	Mr. A. F. X. Luyben.	K
	Jhr. L. J. Sassen.	K
	H. G. Hermans.	K
	J. W. F. J. van Hagens.	K
	R. Walter.	K
	Jhr. Mr. G I J. L. van Sasse van Ysselt.	K
	C. M. P. Malingré.	K
	H. W. Prillevitz.	P
	H. Vreede, Pz.	P
	J. H. A. Diepen.	K
	Jhr. G. van Berensteyn.	P
	J. F. van Uden.	K
	A. J. Vermeulen.	K
	P. Kuypers.	P
	H. van Rooy.	K
	Mr. P. van den Heuvel.	K
	Mr. J. A. M. W. Verheijen van Estveld.	K
	Dr. F. J. Kerstens.	K
Griffiers	C. A. Viewg.	P
	P. H. F. Wiets.	P
	C. F. Arentz.	P
	H. A. C. Thierens.	P
	R. F. Wiersma.	P
	H. J. van Goor.	K
	Mr. A. G. S. van Cooth.	K
	Jhr. J. H. A. von Schmidt auf Altenstadt, Jr.	P
	H. C. F. Kerstens.	K

2e *Arrondissement Eindhoven.*

Kantonregters	H. J. L. Verster.	P
	J. G. Frencken.	K
	Mr. L. Verheijen.	K
	W. F. Guljé.	K
Plaatsvervangers	J. F. van der Heyden.	K
	J. C. Smitz.	K
	F. Hoebens.	K
	H. A. J. van der Heyden.	K
	F. Timmermans.	K
	F. de Bruin.	K
	J. Söhngen.	K
	Mr. A. J. H. van Baar.	K
Griffiers	W. P. van den Briel.	P
	J. A. Sengers.	K
	H. W. Plencker.	P
	J. Goossens.	K

3e *Arrondissement Breda.*

Kantonregters	P. L. Faes.	K
	J. J. Middelaer.	K
	J. J. van den Ouwelant.	K
	U. J. Heerma van Voss.	P
	H. Huylman.	K
	M. P. Smets.	P
Plaatsvervangers	Mr. P. Gouverneur.	K
	Mr. J. H. van Mierlo.	K
	A. H. Clarion.	P
	R. Buyzen.	K
	B. Lukwel.	P
	Mr. C. H. G. J. baron d'Oldeneel van Oldenzeel.	K
	F. van Aken.	K
	Mr. T. J. van Reysingen.	K
	J. Damen Chz.	K
	A. van der Hoog.	K
	J. Alder.	P
	G. M. de Plönnies.	K
Griffiers	G. van den Enden.	K
	Mr. P. A. van Blarkom.	K
	Mr. C. C. A. Beens.	K
	T. van Aken.	K
	J. Drabbe.	P

51 Katholijken, 24 Protestanten.

AMSTERDAM, 11 Aug.

Onze lezers hebben in het vorig nummer het verslag der Tweede Kamer gezien. Welk eene reactionnaire stemming heerscht er niet in het geheele stuk! En op welk een hoogen toon spreekt dat verslag! De Regering had in hare communicatiën met de Kamer getracht eene toenadering te bewerken; maar hoe meer het ministerie geneigd schijnt, om blijken van bezadigde zamenwerking te geven, hoe meer de Kamer er op uit is, om door brutaliteit van taal haar onwil te kennen te geven.

De kritiek, die zij van het ontwerp nu voor de tweede maal levert, is veel meer behoudendgezind dan de eerste. Het is zigtbaar dat het voorbeeld der Eerste Kamer op de Twcede indruk heeft gemaakt, en dat deze zich geroepen gevoelt om het te volgen, als zij daartoe moed mogt bezitten.

Over het stelsel van vertegenwoordiging sprekend plaatst zij zich op eene hoogte, en met minachting neêrziende op het ministerie, verklaart men, dat regtstreeksche verkiezing volstrekt niet als eene uitgemaakte zaak door de Kamer wordt aangemerkt. Men heeft namelijk eene voorwaarde gesteld, en die voorwaarde acht men niet vervuld: daarvan zal het lot der wet afhangen. Men zet dus aan het ministerie het mes op de keel, om de vorming van de Eerste Kamer zoo te regelen, dat zij in de toekomst een hinderpaal worden kan voor Koning en volk, gelijk nu reeds beide Kamers struikelblokken zijn voor eene goede herziening.

Het tweede punt, dat de bijzondere hekelzucht der Kamer gaande maakte is de zaak van het *placet*. Een niet onaanzienlijk aantal volhardt in hare meening, dat aan de Protestantsche ijverzucht de gelegenheid moet worden opengelaten om de Katholijken door een *placet* te plagen; terwijl zeer vele leden, nu eenmaal de regering een voorstel heeft gedaan, om dat te weren, daarbij zullen berusten, mits, en dat *mits* draagt den stempel van de bekrompen vooroordeelen, die de Kamer beheerschen, mits *de verantwoordelijkheid volgens de wet*, waaraan natuurlijk elke daad, en dan ook kerkelijke handelingen onderworpen zijn, verstaan worde in den zin van de ophelderingen door de regering gegeven. Wat beteekent die aanmerking? Meent men dan, dat de regering de Kamer beliegt? Denkt men dat de gulle taal des ministerie's trouwloos gebezigd wordt, om de Kamer te bedriegen gelijk dat soms menig een in de Kamer deed om het volk te misleiden, als men sprak van verdraagzaamheid, terwijl men godsdiensthaat voedde? Welk een begrip van waardigheid vormt zich de Kamer, als zij met hare onwaardige weifelingen voor den dag komt? En meent men dan, dat wij Katholijken ons buiten de wet en boven haar willen plaatsen, en straffeloos geregtigd willen zijn, om zamenzweringen te smeden, het gouvernement omver te werpen, en met vuur en zwaard de Protestanten te vernielen? Welk eene ongerijmdheid. En wat maken vooroordeelen de menschen klein. Wil men een ander voorbeeld? Men vreest dat het regt om zijne godsdienstige meeningen vrijelijk te mogen belijden, aanleiding zal geven tot stellingen, strijdig met de rust en de orde en de zedelijkheid. Weet men dan niet, dat zulke stellingen nooit godsdienstige stellingen, maar wel ter dege altijd zijn en blijven ongodsdienstige, en daarenboven strafschuldige leeringen, waartegen de wet waken moet en zal?

De kwestie van het onderwijs getuigt niet minder, dat de Kamer blind is door hare voor-ingenomenheid. De haat dien zij tegen de vrijheid voedt, wordt door haar niet verborgen; en als zij zich gedrongen gevoelt dien op te offeren, dan dringt zij weder aan op voorwaarden, welke de regering, en de grondwet schenken.

Dat men het regt van vereeniging vijandig is behoeft geene verwondering te wekken; het is natuurlijk. Men wil evenwel dat artikel zoo in de grondwet stellen, dat daarvan de partij van het behoud het gebruik zal kunnen maken dat zij zal goed vinden, terwijl alle andere partijen in het land daarvan zullen zijn en blijven verstoken, als men het noodig zal achten.

Eindelijk de Kamer, heeft onbegrijpelijker wijze, verklaard, dat zij volstrekt niet geneigd is, den invloed der vertegenwoordiging uit te breiden in de zaken onzer kolonien. dat is, met andere woorden, dat zij de zaken wil laten, gelijk zij zijn, een gesloten boek, waarin niemand kan lezen. Welke misbruiken daar ook heerschen mogen, hoe vele millioenen er verspild en niet verantwoord worden; de Kamer zal er niet naar vragen, de vertegenwoordiging mag haar invloed niet uitbreiden.

Is er meer noodig, om te doen zien, van welken reactionnairen geest de Kamer doortrokken is, en wat wij van haar te vreezen hebben?

Wij roepen dan met weemoed uit: ongelukkig het land, ongelukkig het volk, ongelukkig de koning, die in hunne ijverige pogingen naar verbeteringen gedwarsboomd worden door zulke heilloozc begrippen!

Het is thans uitgemaakt, — het algemeen verslag van de commissie van rapporteurs der Tweede Kamer, gisteren door ons medegedeeld, levert daarvan het schrikwekkend bewijs — tenzij eene stoute greep der koninklijke hand het spoedig verhoede, gaat Nederland eene reactie te gemoet.

En wilt gij weten wat dat woord, hetwelk den eerlijken en regtschapen Vaderlander met droefenis vervult en hem eene huivering voor de Toekomst aanjaagt, wat al rampen dat woord *reactie* inhoudt — een vlugtige terugblik op de gebeurtenissen der laatstverloopene maanden is voldoende, om te doen zien welke schroomelijke ellenden aan het arme Nederland door de Staten-Generaal toebereid worden. Wee, wee over hen; want roekeloos spelen zij met het leven en het geluk van het Vaderland!

Hoe was het bij den aanvang van dit jaar met Nederland gesteld? Wat hadden zijne Regeerders van het Vaderland gemaakt?

Zijne regering was eene oligarchische, — eene regering van het privilegie. Dat was zij feitelijk; niet regtens. Regtens integendeel was geen enkel privilegie erkend. Het was eene oligarchie geworden door usurpatie, door listige usurpatie.

Zijne vertegenwoordiging was eene fictie. Hoogst genomen drukte zij de meening uit van de gepriviligieerde gewestelijke en stedelijke regerings-collegien. Het volk kende haar niet; en zij, van haren kant, hoe vaak was zij aan de regten en vrijheden, was zij aan de welvaart des volks vijandig? Wat wist zij in haar ruim dertigjarig bestaan anders te verrigten, vraagt Groen van Prinsterer, dan *belastingen goed te stemmen?* En, voegen wij daarbij, dan de rust des Vaderlands in gevaar te brengen, toen zij, ter gelegenheid der placet-kwestie, zich tot de vuilste schimptaal tegen de katholijke Kerk en hare belijders verlaagde?

Zijn finantie-wezen een *inextricabilis error;* een doolhof vol kronkelingen en slingerpaden en moedwillig aangebragte duisternis, waar niemand in te regt wist te komen. bodemloos vat, dat honderden en honderden millioenen verslonden had, waar niets van te regt kwam en wier bestemming niemand gekend had. Een listige veinsaard, Een die altijd den mond vol had van die importante batige saldo's uit den Oost, wel overtuigd, dat de domme troep makkelijk met beloften en mooije praat te paaijen was, en, mits gepaaid, braaf zou blijven betalen.

Zijn handel volkomen verworgd in de knellende koorden van duizenderlei belemmeringen en beperkingen, onder den naam van in- en uitgaande regten, enz., enz.

Zijne welvaart eerst geknakt door den val des handels

en vervolgens geheel vernield en vernietigd door als een kanker invretende accijns-wetten, directe, indirecte belastingen, successie-regten, enz., enz.

Zijn armen-tal in eene gelijke verhouding toegenomen. In den voorlaatsten winter was het derde gedeelte der bevolking van het rijke Amsterdam verpligt, om onderstand bij de stedelijke commissie ter armen-bedeeling zich aan te melden.

Het is nog niet alles. Wat, verder, hadden zijne Regeerders van het ongelukkige Nederland gemaakt?

De Grondwet waarborgde aan allen de volkomen vrijheid van godsdienstige begrippen. En desniettemin waren de Afgescheidenen aan de schandelijkste vervolgingen blootgesteld! En desniettemin verkeeren de Katholijken, wat hunne kerkelijke inrigting betreft, nog altijd in eenen toestand, volstrekt gelijk aan dien der Kerk te midden van Heidenen. En desniettemin was het openbaar, van staatswege gegeven onderwijs in dier voege ingerigt, dat de ouders slechts te kiezen hadden, tusschen óf hunne kinderen van alle onderwijs verstoken te laten, óf hen over te leveren aan een onderwijs, doortrokken van den secten geest der regerende oligarchie, dat het geloof vermoorden en die kiem van alle deugden verstikken zou in hunne gemoederen.

De Grondwet waarborgt aan alle belijders der onderscheidene godsdiensten het genot van dezelfde burgerlijke en politieke voorregten en gelijke aanspraak op het bekleeden van waardigheden, ambten en bedieningen; en desniettemin.... doch onze Statistieken antwoorden luide genoeg.

Van alle kanten beijveren zich geheime genootschappen een geest van verbittering en tweedragt aan te wakkeren tusschen de belijders der onderscheidene godsdienstige gezindheden; leggen zij zich er op toe de Katholijken te honen, te vernederen, ja zelfs, hen te verarmen; en de Tweede Kamer, wel verre van zich daarboven te verheffen en eene poging aan te wenden ter herstelling der met eene scheuring bedreigde eendragt; — de meerderheid, de fanatieke meerderheid der Tweede Kamer kiest partij voor het vervolgziek fanatisme tegen de Katholijken; blaast het vuur der verdeeldheid aan; beschuldigt, schimpt, tiert als een onzinnige, en wie durft bepalen, welke daarvan de gevolgen zouden geweest zijn, indien de Katholijken niet de kracht hadden gehad ten einde toe met lankmoedigheid hare tartende taal te verduren?

Alzoo dus stond het met Nederland geschapen bij de intrede van dit jaar. Het had aan zijn hoofd de regering van het privilegie. Met er daad onderging het én geestelijk én stoffelijk de tyrannij eener godsdienstige factie. Zijne finantien waren aan de schroomelijkste verwarring ten prijs gegeven. Zijn handel en zijne welvaart dreigden stuiptrekkend den laatsten snik te geven. Alom verbreidde zich, als onvermijdelijk gevolg daarvan, het deerniswaardigst pauperisme, waarbij nog kwam dat de eensgezindheid tusschen burgers en burgers verbroken was, en zij gevaar liepen, niet zonder de schuld onzer Regeerders, vijandig zich van elkander te verwijderen: — zóó was het met Nederland gesteld.

En wilt gij nu weten wat eene reactie belooft — wat? — wat eene reactie met zekerheid zal aanbrengen? Verneemt het en siddert!

Reactie zal geven: bestendiging der regering van het privilegie; tyrannij én op het gebied des geestes én op het stoffelijk gebied van eene godsdienstige factie over de gansche bevolking; voortgaande verwarring en dooreenhaspeling onzer finantien; ondergang van den handel; verwoesting der welvaart in zooverre die nog niet verwoest is; toeneming der armoede en algemeene ellende; verdeeldheid tusschen burgers en burgers en vijandschap van hen, die voor zich de alleenheerschappij vorderen tegen allen, welke deze heerschappij niet willen ondergaan, — dát zal de reactie geven.

Dat zal zij geven — het is, helaas! maar al te ontwijfelbaar! Immers, welke beteekenis had de vreedzame omwenteling, welke zich ten onzent voltrok? Bedoelde zij niet de handhaving der vrijheid voor allen en in alles, in de belangen des gewetens zoowel als in die der tijdelijke aangelegenheden? Bedoelde zij niet opheffing van alle privilegie en handhaving van het beginsel van gelijk regt voor allen? Bedoelde zij niet bezuiniging door vereenvoudiging en de lagere volksklasse van de wreedste afpersingen bevrijd? Bedoelde zij niet de bevestiging der eendragt door eerbiediging van aller regten? Dat bedoelde de vreedzame omwenteling, waarin wij nu ruim vier maanden verkeerd hebben, en van lieverlede zou dit doel al nader en nader gekomen en eindelijk volkomen bereikt zijn, zoo in dit land de koninklijke wil geëerbiedigd, zoo de raadgevende stem der besten, der onbaatzuchtigsten des lands gehoord, zoo gelet werd op den wensch van het talrijkste, het aanzienlijkste, het verlichtste deel der natie.

Doch — koninklijke wil, waarschuwende stem, verlangen des volks — wat stoort zich daaraan de partij der reactie, wat stoort zich daaraan de fanatieke factie der Staten-Generaal, prat op privilegie en overheersching? De koning wil vrijheid en gelijkheid voor allen; herstel der welvaart; bloei des handels, eensgezindheid tusschen burgers en burgers; dat willen ook allen, die het wél meenen met het Vaderland; — aan dit alles laat zich echter de partij der reactie niets gelegen zijn; verga het land, liever dan hare tyrannij en hare voorregten — dat is hare leus, en versmadende den wil des konings, versmadende de lessen der wijsheid en den wensch der natie, jaagt zij het land naar eenen onpeilbaren afgrond voort. Wee, wee over haar; want zij, zij-alleen is verantwoordelijk voor de rampen, die ons treffen zullen — tenzij andermaal de koninklijke hand het vaderland redde uit hare kluisters.

Men schrijft ons uit Luxemburg: »Het nieuwe bestuur heeft aan de ambtenaren eene circulaire gezonden, welke overvloeit van fraaiklinkende woorden, doch welke de bevolking geenszins vertrouwen inboezemt. Men had verlangd dat die regeringsmannen door daden in plaats van woorden getoond hadden dat zij het wel meenen met het volk, doch wat kan men verwachten van lieden wier antecedenten lijnregt in strijd zijn met hunne verklaringen?"

Het antwoord namens Z. M. den koning gegeven op het adres uit Roermond, van den 28 Julij ll. luidt aldus:

Aan den Edel Groot Achtbaren heer A. Thissen, lid der Provinciale Staten van Limburg, en verdere onderteekenaren van een adres aan Z. M. den Koning, te Roermond.

'sGravenhage, 1 Augustus 1848.

De Koning heeft mij gemagtigd om aan U Edel Groot Achtbare en verdere onderteekenaren, in antwoord op Uw adres van den 28 Julij ll., te kennen te geven:

Dat Zijne Majesteit den inhoud van dat adres met de meeste belangstelling heeft vernomen en overwogen;

Dat Hoogstdezelve daarin met welgevallen vele juiste denkbeelden en inzigten zijner getrouwe onderdanen in Limburg heeft aangetroffen;

Dat Hoogstdezelve wederkeerig meent te mogen vertrouwen, dat deze inwoners van Limburg steeds en vooral ook in de laatste dagen niet onopgemerkt zullen hebben gelaten, hoe veel prijs Zijne Majesteit stelt op de stipte naleving van geslotene tractaten, op de ijverige handhaving van verkregene regten en op de naauwgezette vervulling van opgenomene verpligtingen;

Dat Zijner Majesteits Regering er ernstig op bedacht is, om de gebreken, die het thans nog in werking zijnde belastingstelsel bevonden worden aan te kleven, zoo goed en zoo spoedig mogelijk te doen verbeteren, en door het invoeren van de meest doelmatige spaarzaamheid de lasten van Zijner Majesteits onderdanen te verminderen;

En dat het Zijne Majesteit hoogst aangenaam zal zijn de ingezetenen van Limburg te zien deelen in de tevredenheid en welvaart, daardoor te verkrijgen.

Ik heb de eer door deze mededeeling mij te kwijten van den op mij verstrekten last.

De tijdelijke Minister van Binnenlandsche Zaken,
(*Get.*) J M. DE KEMPENAER.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal, (*get.*) J. DE WAL.

De *Indépendance Belge* bevat de volgende beschouwingen over de Limburgsche zaken:

»Bij de veel omvattende en ingewikkelde staatkundige vraagstukken die Europa in onze dagen bezig houden is er een dat de algemeene aandacht minder gaande maakt, omdat het meer plaatselijk van aard en in evenredigheid tot andere minder omvattend, doch niettemin geenzins van belangrijkheid ontbloot is, vooral met betrekking tot Belgie: wij bedoelen het vraagstuk van Nederlandsch Limburg.

Steeds heeft de staatkunde dat gedeelte van het oude Belgische grondgebied in eene dubbelzinnige en moeijelijke positie gebragt. Sedert de maand Augustus 1839 is het tot het Duitsch Verbond overgegaan, door het Nederlandsch gouvernement bestuurd, en door de verschillende wetten die in de andere Nederlandsche provinciën niet meer van kracht waren, geregeld: het heeft niet in bepaalde betrekkingen tot den Rijksdag gestaan en dus nooit met juistheid geweten onder welke banier het geschaard was. Alle pogingen door de bewoners van dat Hertogdom aangewend om uit die bijzondere stelling te geraken hebben schipbreuk geleden en staatkundige hinderpalen aangetroffen die de tractaten niet voorzien hadden.

De vereffening der moeijelijkheden is altijd uitgesteld en een vrij levendig misnoegen heeft zich weldra in eenige districten vertoond. De herinneringen in Limburg door het Belgisch gouvernement achtergelaten, de liberale instellingen waaronder het langen tijd geleefd heeft, de staatkundige en godsdienstige meeningen van de groote meerderheid zijner bewoners, hadden bij hen altijd een geest van weerzin tegen het Nederlandsche bestuur onderhouden, dat echter, zoo als men erkennen moet, zich zoo verdraagzaam en verlicht mogelijk betoonde. Ongelukkigerwijze deed die verpligting, op Limburg gelegd om zijn aandeel in de Nederlandsche schuld aan te brengen en de buitengemeene verhooging der belastingen, door den toestand van Nederland noodzakelijk gemaakt, slechts het getal misnoegden vermeerderen en het denkbeeld van eene administrative en financiële scheiding werd geopperd en won gedurig meer veld.

Het voorbeeld van Luxemburg werd ingeroepen door de pers, door het orgaan van de partij der separatisten, en die keuze was niet slecht. Luxemburg stond in geene regtstreeksche betrekkingen met Nederland. Die provin[cie] bestuurde zich zelve, onder gezag van een Groot-her[tog] en betaalde aan Holland geen aandeel in manschap[pen] of in belastingen, terwijl Limburg door Holland bestu[urd] werd, zijn bijdrage in de milicie leverde en zijn aan[deel] in zeer bezwarende belastingen betaalde. Die last was [...] al drukkend voor Limburg, omdat de afstand van Hol[land] de middelen tot slijting van waren zeer beperkt had.

De separatisten gaven voor, dat, indien Limburg [...] gestaan was in plaats van het aan Belgie gelaten W[...] Luxemburg, Limburg ook denzelfden toestand moest [heb]ben als Luxemburg, omdat het de plaats van dat g[...] bekleedde. Daar nu Luxemburg, een ander staatkundig [en] financiëel bestuur had dan Holland, moest ook eene [...] gelijke afscheiding van bestuur met Limburg plaats hebben. Deze stelling werd langen tijd verdedigd door een ge[...]te der pers, dat er toe geraakte om het land voor [af]scheiding in te nemen. Maar nadat er eenige manifesta[tien] in dien geest hadden plaats gehad en aanleiding tot [...]singen gegeven hadden, besloot het gouvernement, [dat] zich over die strekking verontrustte, er een einde [aan] te maken en het bereikte zijn doel. De pers der sepa[ra]tisten bewaarde het stilzwijgen en hield zelf op met [het] uitgeven van geschriften waarvan er eenige verm[...] waren geworden.

Toen de omwenteling van Berlijn uitbarstte en de [bij]eenkomst van het parlement te Frankfort werd aan[ge]kondigd, herleefde der separatisten geest en ontw[...] met nieuwe kracht. Koning Willem gaf, in hoedanig[heid] van Groothertog, zijne toestemming tot het [...]zen van afgevaardigden uit Limburg naar het parlement van Frankfort en twee ijverige, om niet te zeggen [...] lichte voorstanders van de afscheiding, werden be[noemd] om Limburg ter nationale vergadering te vertegenwoor[]digen.

Het vraagstuk werd weldra in 't parlement ter [...] gebragt. — Daar kende men de zaak niet. De deb[atten] die toen plaats hadden, deden zien dat de meeste [...] die bij deze gelegenheid het woord namen, volk[omen] onbekend waren met het karakter, de zeden, ja [...] met de taal der inwoners van Limburg. Zij bewe[erden] dat Limburg, uit den aard duitsch, zeer genegen [was] tot eene volkomene vereeniging. Zonderlinge miskenn[ing] voorwaar, van den aard der strekking die zich [...] toe geopenbaard had. Naar onze meening, zou het [de] pligt van de Limburgsche vertegenwoordigers ge[weest] zijn, het parlement omtrent de wezenlijke stem[ming] van Limburg in te lichten. Dat deden zij echter [...] geheel niet, ongetwijfeld uit vrees voor het misluk[ken] van hetgeen zij gevraagd hadden.

In dien staat van zaken sprak de vergadering [te] Frankfort de afscheiding uit.

Zij verklaarde dat de band van het hertogdom Lim[burg] met het koningrijk der Nederlanden onvereenigbaar [en] met de constitutie van het Duitsche Verbond, is [...] het besluit van de vergadering van 27 Julij, [...] opzigte, van toepassing was op het hertogdom Limburg. Dat besluit behelst dat alle paragrafen of artikelen [...]vat in de constitutiën der bijzondere Duitsche Staten, [die] niet mogten overeenstemmen met de algemeene consti[tutie] door de vergadering vast te stellen, niet geldig [...] zijn dan nadat zij eene wijziging ondergaan hebben [...] in verband zullen zijn gebragt met de algemeene consti[]tutie. Daarenboven is beslist dat het vraagstuk be[trek]kelijk de verpligting, die het hertogdom Limburg [zou] hebben om bij te dragen in de betaling van inte[rest] en kapitaal der Nederlandschen schulden, naar het [cen]traal bewind zou worden verzonden, opdat het te[n dien] opzigte onderhandelingen openen en het ten defin[itieve] zou regelen, overeenkomstig de regten van Limburg, terwijl de vergadering zich voorbehield het te [...] tractaat te bekrachtigen. De vergadering heeft [...] uit[]spraak van de afscheiding het centraal bewind [...] uitgen[]digd de uitvoering van het besluit te bewerkstelligen [met] al die vrijheid en spoed, die de drang van den [...] vordert.

De Limburgsche afgevaardigden zijn, na het be[halen] van die overwinning, in hunne provincie terug[gekeerd] en hebben aan hunne lastgevers eene circulaire ge[zonden] hun aan te kondigen dat het lot van Limburg [...] was be[...]roepelijk door de vergadering te Frankfort [...]. De Koning-Groothertog schijnt in 't geheel niet [...] te hebben zich aan de beslissing der vergadering te [onder]werpen, en het Nederlandsche gouvernement maakt [de] noodige toebereidselen om zijn bezit van Limburg te be[...]haven. Een der leden van het ministerie is naar [het] hertogdom gezonden; hij heeft eene bijeenkomst gehad met een der beide vertegenwoordigers van Limburg, [...] den hevigsten voorstander van de afscheiding, en [het] schijnt dat deze hem de toezegging gedaan heeft van [...] ijverige en opregte medewerking tot handhaving der [...].

Wat zal er nu van het Hertogdom Limburg worden? Wat zal er voornamelijk worden van de steden Maastricht en Venlo die, ingeval van afscheiding des Hertogdoms, [...] op zich zelven zouden staan tusschen Holland, Belgie [en] Duitschland? Zulk een toestand zou ondragelijk zijn [en] noodzakelijk erustige botsingen na zich slepen.

De inwoners van het Hertogdom Limburg, die [de af]scheiding aangezocht hebben, hebben naar ons in[...]

... misslag begaan die in de gevolgen voor hen noodlottig zou kunnen worden. Hunne wenschen hebben wettig kunnen schijnen, omdat zij zich bepaalden bij eene administrative en financiële regeling van zaken, gelijk die van Luxemburg; die uitkomst zou men vroeg of laat hebben kunnen bereiken en ongetwijfeld zou dit in hun belang geweest zijn. Maar wij gelooven dat men het doel dat men wilde bereiken is voorbijgestreefd.

De inlijving van het hertogdom Limburg in Duitschland zou welligt den volkomen ondergang van zijn' ouden voorspoed na zich slepen. De landbouw kwijnt er reeds en zou het hertogdom niet geheel en al door de Rhijnprovinciën, wier grootere waarde wat den landbouw betreft boven allen twijfel verheven is, worden ondermijnd? Indien het eene ontwikkelde nijverheid, manufacturen, fabrieken, werkplaatsen bezat, dan zouden we eenigzins kunnen begrijpen dat het, door alle mogelijke middelen, zijn uitvoer zou vermeerderen; maar dat heeft het hertogdom Limburg niet; het bestaat uitsluitend van zijn landbouw, en wij zouden sterk vreezen dat deze bron van welvaart gansch en al verloren zou gaan, indien de afscheiding plaats vond.

Men begint het gevaar reeds te begrijpen. Het schijnt dat de grondeigenaars en landbouwers in het arrondissement Roermonde zich tegen de afscheiding van Limburg en Nederland verzetten. Dat verzet zal zich daarbij niet bepalen. Het zou ons niet verwonderen dat het arrondissement Maastricht dit voorbeeld volgde, en dat het zelfs in de gemeenten waar de afscheiding de talrijksche voorstanders aantreft, navolging zal vinden.

Wij weten wel dat het hertogdom met lasten beladen is. Het wordt daardoor zeer getroffen. Het gouvernement moet noodwendig zijn best doen om den last te verligten. Eene vermindering van belastingen zou het beste middel zijn om de gemoederen te winnen, de genegenheid te doen herleven en de zoo sterk geschokte grondslagen der Nederlandsche administratie weder te bevestigen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Augustus. De nationale vergadering heeft gisteren het veel besproken wets-ontwerp betreffende de borgstelling der dagbladen aangenomen. Evenwel heeft het ontwerp slechts eene meerderheid van 60 stemmen kunnen verkrijgen. Zonder de ondersteuning van de leden der voormalige linkerzijde, is het klaarblijkelijk, dat het ministerieel ontwerp door eene beduidende meerderheid zou zijn verworpen geweest.

— De onrust begint zich te Parijs op nieuw te verspreiden en de gisting, die in de gemoederen heerscht, is vrij groot.

De prefect van politie erkent dit zelf, maar voegt er bij, dat zij niet van dien aard is, dat men zich daarover behoort te verontrusten. De *roode* republiek heeft te Lyon gezegevierd.

— Het is thans zeker, dat Engeland de Fransche Republiek van 24 Februarij zal erkennen. Het gouvernement zal zich te Londen doen vertegenwoordigen door den heer de Beaumont. De hartelijke overeenstemming (!) is alzoo volmaakt hersteld tusschen de kabinetten van Parijs en Londen. Men moet zich hierover gelukwenschen in het belang des vredes.

De Republiek is daarentegen op het punt van in onmin te geraken met de Verhevene Porte, die haar tot dusverre nog niet erkend heeft. Deze weigering heeft aldaar zulk eene verontwaardiging verwekt, dat, naar men verzekert, de generaal Aupich bevel heeft ontvangen zijne paspoorten te vragen, indien de Porte bij hare weigering bleef volharden.

— *Fransche interventie in Italië.* Betreffende dit gewigtig onderwerp leest men heden in het *Journal des Débats* het volgende:

»Wij hebben het genoegen te kunnen melden, dat de gouvernementen van Frankrijk en Engeland het thans volmaakt eens geworden zijn aangaande de te nemen maatregelen, om het vergieten van bloed te voorkomen, door hun beider bemiddeling aan de oorlogvoerende partijen in Italië aan te bieden. Dit is eene daadzaak.

»Heden heeft een koerier, van Londen komende, te Parijs aangebragt de toetreding van het Britsch kabinet tot de grondslagen der bemiddeling, welke bereids waren aangenomen door het gouvernement der Republiek.

»Terstond is eene estafette afgezonden aan lord Abercromby, gezant van Engeland in Sardinië, en aan den heer Reizet, Fransch zaakgelastigde te Turijn, de order overbrengende, van zich naar de hoofdkwartieren van Koning Karel-Albert en van den maarschalk Radetzky te begeven, ten einde hun op officiëele wijze het aanbod van bemiddeling der beide mogendheden te doen en over een voorloopigen wapenstilstand te onderhandelen.

»Nog is een ander koerier van het ministerie van buitenlandsche zaken heden avond naar Weenen afgereisd. Men verzekert, dat hij aan de gezanten van Frankrijk en Engeland bij het hof van Weenen instructiën overbrengt, krachtens welke zij gelijktijdig aan het keizerlijk kabinet de gemeenschappelijke tusschenkomst hunner respectieve gouvernementen moeten aanbieden."

Volgens de *Union* zullen de volgende bepalingen ten grondslag liggen van de onderhandelingen: Lombardije, dat zich met geestdrift van Oostenrijk heeft losgescheurd, zou gedeeltelijk aan Toscanen, gedeeltelijk aan Piemont worden toegewezen, tegen eene geldelijke schâvergoeding. Venetië en de overige Italiaansche vorstendommen, als Modena en Parma, enz. zouden aan Oostenrijk blijven.

— De Nederlandsche gezant bij de Fransche Republiek, baron Fagel, heeft, toen hij aan den president-generaal Cavaignac zijne geloofsbrieven overhandigde, de volgende woorden gebezigd:

„Mijnheer de President!

„Door mijnen Souverein benoemd, om Z. M. bij de Fransche Republiek te vertegenwoordigen, zoo heb ik de eer u den brief te overhandigen, waarbij de Koning mij als buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij haar accrediteert.

„Geroepen, om de banden van eensgezindheid, die sedert lang zoo gelukkig tusschen beide landen bestaan, te behouden en naauwer toe te halen, zoo zal ik al mijne zorgen aanwenden om ze al meer en meer te bevestigen, en om u, mijnheer de President, van de opregtheid der verzekeringen te overtuigen, die ik de eer heb u namens den Koning aan te bieden."

— Eergisteren is in deze hoofdstad in de kerk Notre Dame eene plegtige lijkdienst *pro pontifice* opgedragen door Z. Em. den Cardinaal-bisschop van Arras, ter nagedachtenis van Mgr. Affre, aartsbisschop van Parijs. Eene overgroote menigte woonde deze indrukwekkende plegtigheid bij, welke werd opgeluisterd door de tegenwoordigheid van een aantal prelaten en eene aanzienlijke priesterschaar. Na het misoffer beklom de eerw. abbé Coeur den kansel, en sprak naar aanleiding van de woorden uit het Evangelie van den H. Lucas: *Hij die magtig is heeft groote dingen aan mij gedaan*, eene treffende lijkrede op Mgr. Affre uit, welke, ofschoon de voordragt drie uren duurde, tot het einde toe met de grootste belangstelling werd aangehoord.

— De schorsing van het dagblad *le Representant du peuple* is opgeheven.

— Het rapport van den heer Bauchard en de openbaarmaking der daartoe betrekkelijke bewijsstukken zijn steeds het voorwerp van aller gesprekken. Intusschen had de commissie vernomen, dat een gedeelte van de vergadering er heimelijk op werkte om het in druk uitgeven en in openbare zitting voorlezen van de stukken der instructie te beletten, en om ze terstond aan den minister van justitie of aan den procureur-generaal der Republiek te verzenden; de commissie beraadslaagde hierover. Onderscheidene leden wilden, in het belang der orde, dat men het gevoelen van het hoofd des uitvoerenden bewinds zou inwinnen. De generaal Cavaignac was van oordeel, zeide men, dat de commissie met denzelfden moed zou voortgaan met het drukken der bewijsstukken, zonder aanzien van personen of belangen.

— In het *Journal des Debats*, hetwelk bekend is als het orgaan van den generaal Cavaignac leest men de volgende woorden:

»De Republiek, getemperd door den staat van beleg, en de democratische vrijheid gebreideld door het militair consigne, ziedaar het gouvernement, dat thans voor Frankrijk past, en daarin eene verandering te brengen kon onrust baren. Wij willen hiermede niet te kennen geven dat in Frankrijk geen rust en orde kan bestaan dan met behulp van strenge militaire maatregelen en bajonetten, maar wij zijn gedwongen te erkennen, dat zoodra wij aan de burgerlijke wet moeten gehoorzamen, wij alras geneigd zijn, deze te overtreden. Wij Franschen zijn een rustig en ordelievend volk, maar slechts dan, wanneer wij ons in een kamp bevinden en een leger vormen; zoodra wij in het burgerlijke leven terugkeeren, vervallen wij alras tot regeringloosheid. Dit zoo zijnde, hebben onze vrijheden een belangrijk tegenwigt noodig. *Dit tegenwigt is het oorlogzwaard;* er bestaat geen ander."

ENGELAND.

LONDEN, 9 Augustus. Eergisteren heeft lord Palmerston in het huis der gemeenten aangekondigd, dat het Britsche gouvernement, in vereeniging met het Fransche, reeds maatregelen heeft genomen, om den oorlog in het noorden van Italië, langs den weg der diplomatie te doen ophouden. De vergadering heeft haar genoegen daarover door gejuich te kennen gegeven.

In de zitting van het huis der lords van gisteren heeft de markies van Lansdowne, door lord Stanley geïnterpelleerd over de betrekkingen tusschen Groot Brittannië en het koningrijk der beide Siciliën, geantwoord dat de Britsche regering alle haar ten dienste staande middelen had aangewend, om eene minnelijke schikking tusschen den koning van Napels en zijne Siciliaansche onderdanen tot stand te brengen; doch toen deze niet baatten den raad gegeven had tot het instellen eener monarchie met een Italiaanschen prins.

— In de zitting van het huis der gemeenten viel gisteren weinig belangrijks voor.

— De *Spectateur de Londres*, wil weten, dat het gouvernement van Sardinie voor den tweeden zoon van Karel Albert de kroon geweigerd zou hebben, welke aan dien jongen prins door het siciliaansch parlement was aangeboden.

— Volgens berigten uit het zuiden van Ierland is de rust aldaar thans volkomen hersteld.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 10 Aug. Van wege het rijksbestuur zijn de volgende troepen bestemd om naar Sleeswijk-Holstein op te rukken, als: 32,000 man infanterie en 3000 man cavalerie met 83 batterijen artillerie, uit Wurtemberg, Baden, Hessen, Nassau, Saksen-Weimar, Frankfort, Saksen, Beijeren en Oostenrijk.

— De Rongianen, die men schier geheel vergeten had, willen doen gelooven, dat hun nog eenig teeken van leven is overgebleven. Een zekere Heribertus Rau, zich noemende Duitsch katholijk pastoor van Stuttgard heeft de onbeschaamdheid gehad van aan het bisschoppelijk kapittel van Keulen voor te slaan, om den Dom van Keulen, na het feest der inwijding op den 14 en 15 dezer, mede open te stellen voor de godsdienstoefening van protestantsche secten van allerlei kleur elk gehalte, ten einde eene schitterende hulde te bewijzen aan de zoo gevierde Duitsche eenheid. Men kent overigens de strekking, die, als een vrucht van het communisme in Duitschland heerscht, van alle individuëele vrijheid, ook in de belijdenis der godsdienst te vernietigen en ondergeschikt te maken aan het algemeen stoffelijk belang, aan den staat.

Eenige aanzienlijke en weldenkende ingezetenen van Munster hadden op het stadhuis eene petitie ter teekening gelegd, waarin op het behoud der godsdienstige vrijheid, niet alleen voor de Katholijke Kerk maar ook voor de onkatholijke secten in de krachtigste bewoordingen werd aangedrongen. Doch de communistische leiders hitsten eene bende volks op om het stadhuis binnen te dringen. Zij deed dit en scheurde de petitie aan flarden.

WEENEN, 6 Aug. De keizer heeft aan de deputatie welke hem te Innsbruck kwam uitnoodigen om naar zijne hoofdstad terug te keeren, ten antwoord gegeven, dat in weerwil zijner wankelende gezondheid, hij den 8 dezer maand naar zijne trouwe Oostenrijkers meende terug te keeren.

In de groote raad der onderscheidene Zwitsersche cantons wordt thans beraadslaagd over het ontwerp van constitutie, hetwelk gedeeltelijk is opgesteld door de partij, die het Sonderbund verpletterd heeft. Men heeft zorg gedragen van uit dat ontwerp te weren alles wat eenigzins zou kunnen zweemen naar eene bepaling ter gunste van de katholijke Kerk of hare instellingen.

ITALIE.

ROME, 29 Julij. De partij welke men hier de gematigde noemt heeft aan den Paus de verzekering doen geven dat ingevalle hij, op welke wijze dan ook, iets bekend maakte waaruit men kon opmaken dat hij bereid is, niet alleen om de onafhankelijkheid van den Kerkelijken Staat te waarborgen maar ook om zich te vereenigen met de Italiaansche vorsten, en de onderhandelingen voor een onderling verbond met hen voort te zetten, alsdan alles in den minne zou geschikt worden. Tot hiertoe zou daarin voor den Paus geene moeijelijkheid bestaan, want hij zou slechts behoeven te herhalen wat hij reeds verklaard heeft; maar achter dat woord *verbond*, wil men voegen: *te sluiten met de vorsten die de Italiaansche onafhankelijkheid verdedigen.* Doch deze woorden zouden den Paus in strijd brengen met zijne vroegere verklaringen *dat hij geen oorlog wil voeren* Wel is waar heeft de nieuwe schending van het Pausselijk gebied door de Oostenrijkers en de ongunstige uitslag der zending van Mgr. Morichini te Weenen den Paus op een ander standpunt gebragt. Maar van den anderen kant zou door die uitdrukkingen de Koning van Napels van dat verbond zijn uitgesloten. Bijaldien nu de Koning van Sardinie voor zijn zoon de hem aangeboden kroon van Sicilië aannam dan zou een of en defensief verbond met dien vorst den Paus in openlijken strijd met den Koning van Napels verplaatsen en aldus de zuidelijke provinciën van den Kerkelijken Staat blootstellen om onmiddellijk door de napolitaansche troepen bezet te worden

Mamiani zelf heeft publiek op het spreekgestoelte verklaard dat de Kerkelijke Staat op dit oogenblik geen geregeld leger heeft, en nog in lang niet hebben kan, want een leger kan men niet uit den grond tooveren. Dit feit is maar al te waar, En welke middelen van wederstand zou de Paus dan hebben, wanneer hij te gelijker tijd werd aangevallen door Oostenrijk van den eenen, door Napels van den anderen kant? Dit is het nogtans wat men van Pius verlangt, en waarin hij nimmer kan toestemmen zonder zijne onderdanen bloot te stellen aan een onvermijdelijken ondergang, en zonder al zijne pligten als Vorst te veronachtzamen.

Thans wil men, dat eenig nieuw licht wordt verspreid over de jongste gebeurtenissen te Rome.

Het is waar, dat het ministerie Mamiani, na zijne

aftreding en het schorsen van de zittingen der Kamer, ten einde Pius IX tot eene oorlogsverklaring te dwingen, de zamenstelling van een nieuw kabinet telkens heeft verijdeld, en dat hij naderhand de zittingen weder heeft doen hervatten en het gerucht heeft verspreid, dat de H. Vader eindelijk had toegegeven; eindelijk is het ook waar, dat de Paus wil, dat men den Kerkelijken Staat tegen elken aanval zou beschermen.

Maar het is onwaar, dat de ministeriëele crisis geëindigd zou zijn, dat Pius IX van de zamenstelling van een nieuw kabinet had afgezien, en vooral is het onwaar, dat hij aan Mamiani onbepaalde volmagt zou hebben gegeven tot een offensieven oorlog tegen Oostenrijk.

Alles wat daarmede in strijd wordt gezegd en verrigt is het uitvloeisel van Mamiani en zijne partij, en wordt verspreid en gedaan tegen den uitdrukkelijken wil van Pius IX.

Terwijl de overdrevene partij het op eene revolutie aanlegt, doet de gematigde partij den Paus onaanneembare en dwaze voorstellen. De minister drijft tusschen beide partijen, en geeft aan beide evenveel hoop.

— Eergisteren heeft Z. H. den graaf Mamiani op nieuw 14 dagen in zijn ministerschap bevestigd. Reeds gisteren hieven de radicale bladen een levendig gejuich aan over de mislukte pogingen van Rossi, om een nieuw ministerie te vormen. Het bezetten van het Jezuiten-klooster door het romeinsche legioen wordt door de *Gazetta di Roma* geregtvaardigd door de volgende in haar officiëel gedeelte geplaatste woorden: »De vergunning aan het romeinsche legioen, om zijne vaandels met een wachtpiket naar het Jezuiten klooster te brengen, is eenvoudig eene daad van ministeriëel gezag geweest." Ministeriëel mag het zijn, maar anti-kanoniek is het ook, weshalven strikt genomen de minister onder kerkelijk censuur zou vervallen zijn. Het plan om ook den Engelenburg te bezetten, is aan deszelfs kommandant geenszins welkom geweest. Men wil dat hij geantwoord heeft, dat zijne kanonnen in een goeden staat waren en dat hij van ammunitie ruimschoots voorzien was. Het ontslag van de beide generaals der *Civica* is door den Paus niet aangenomen. De gisteren vermoorde geestelijke was een progressist en schrijver van de brochure: »Allen hebben gelijk; Pius IX alleen heeft ongelijk." In zijn blaadje *Cassandrino* had hij den draak gestoken met Cicervacchio, waarop hij een onderteekenden brief ontving, waarin hij verwittigd werd, dat hij het 10de nummer van zijn geestig blaadje niet zou overleven. De profeet heeft woord gehouden, en het ongelukkig slagtoffer wordt algemeen betreurd. Heden beginnen wederom de openbare zittingen van de Kamer der afgevaardigden.

— Aan een brief uit Rome van 29 Julij door de *Siecle* medegedeeld ontleenen wij de volgende zinsneden:

Welk een afstand, goede Hemel! in dit *far niente* land tusschen het plan en de uitvoering! Maar bovenal, welk verschil tusschen het gouvernement en het land. Men decreteert vrijwilligers, waar zijn ze? Men decreteert 500,000 scudi. Waar zijn de opbrengers? Ik heb het reeds meermalen gezegd en ik herhaal het meer dan ooit, Pius IX kende maar al te goed de bevolkingen van Middel-Italië, toen hij zeide: Wij hebben ten minste drie jaar noodig om den politieken en nationalen geest in de massa's te doen doordringen. Deze woorden bevatten de striktste waarheid, en al betreurt men het dat de Paus zijn volk niet vroeger in den oorlog deed deel nemen, nu er toch oorlog was, zoo moet men echter bekennen dat de Paus met de gematigden, de Paus met Cappani, Azéglio, Gioberti, alleen de mannen zijn die op de hoogte waren om Italie te kunnen beoordeelen. Voorzigtig en langzamerhand de staatkundige opvoeding van het volk voltooijen, dat was hunne leus. De loop der gebeurtenissen heeft hen voortgestuwd. God geve dat het tot heil van Italie moge strekken.

Het is met Lombardije gedaan. Milaan heeft gecapituleerd. Dit was trouwens te verwachten, want hoe zou eene opene stad den aanval van een zegevierend leger van 80,000 man kunnen wederstaan? Intusschen is nu alle hoop verloren dat Italië zelf zijne onafhankelijkheid zou kunnen herwinnen; en zoo het die herkrijgt, dan kan dit niet geschieden zonder een algemeenen oorlog, ten zij Oostenrijk, hetgeen niet denkbaar is, de bemiddeling van Frankrijk en Engeland aanneemt.

— De laatste berigten betreffende Milaan over Zwitserland ontvangen luiden zeer treurig. Te Bern had men tijdingen ontvangen van Lugano welke den intogt der Oostenrijkers in Milaan ten gevolge eener capitulatie bevestigen. Karel Albert was teruggetrokken. Een strijd had er niet plaats gehad. De Oostenrijkers zijn tot aan Como doorgedrongen. De post die vervolgens aangekomen is heeft de capitulatie bevestigd. Te Milaan heerscht de grootste verslagenheid. Alles was gebarricadeerd en gereed om zich tot het uiterste te verdedigen. De eenigste voorwaarde der capitulatie welke bekend geworden is, was: dat het den 6 Aug. een ieder vrijstond van des morgens tot 's avonds 6 uur van dien dag de stad te verlaten.

Een brief uit Turin, dd. 1 Aug. bevat de volgende zinsneden betrekkelijk het ontwerp ter afschaffing der geestelijke orden:

»Het publiek is er over verontwaardigd dat op het oogenblik, waarop de bedenkelijke omstandigheden waarin ons land verkeert, al den ijver en zorgvuldigheid der afgevaardigden vorderden, deze alles ter zijde gesteld hebben om zich met die hatelijke en ongerijmde wet bezig te houden. Intusschen zal zij niet van kracht zijn; zonder de goedkeuring van den Senaat. En .... die heeren hebben nu volstrekt geweigerd de wet te bediscutieeren om reden dat het niet voldoende is dat men beschuldigt maar dat men ook bewijzen moet, en dat er alvorens eene zoodanige wet te bekrachtigen, een ernstig onderzoek zou vereischt worden, terwijl de gebeurtenissen te zwaarwigtig zijn om zulks te doen plaats hebben."

— Op Malta is eene uitgebreide zamenzwering ontdekt, waarvan het doel nog niet goed bekend is; een aantal personen is in hechtenis genomen, een gedeelte der Britsche troepen aldaar werd genoodzaakt de wapenen neder te leggen.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 11 Aug.

ONDERTROUWD (10 Aug.): C. H. F. Riesz en H. E. C. Merkus.

GETROUWD (10 Aug.): A. Lind en M. H. Froger. — J. H. Liscaljet en M. W. Oostermeijer. — J. Berends, wed. en C. H. Ruijter. — G. F. van Scherpenzeel en A. Sterkenburg.

BEVALLEN (6 Aug.): J. C. Loose, geb. Leeffering. — (8 Aug.): Geertruij Jong, geb. Minne, D. — C. L. Krom, geb. Weissmann, Z.

OVERLEDEN (5 Aug.): J. F. Friedhoff, Z, 5½ j. — M. Nessing, wed. J. Ypelaar.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			10 AUG. 4½ u. gebl.	11 AUG.		4 u.	gebl
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	43 9/16	43¾	à	43⅞	43¾
Dito Dito	3	»	51	51⅛	»	51½	51½
Dito Dito op resc.	3	»			»		
Dito Dito	4	»	68	68¼	»	63⅜	68⅝
O. I. Leening	4	»	66½		»		
Amortis. Syndic.	3½	»	65½		»		
Handel-Maatschappij	4½	»	130		»		
Haarlemmermeer	4	»			»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	»			»		
Aand. Holl. S. M.		»			»		
BELGIE,	4½	»			»		
Dito,	2½	»		35¾	»		
Dito bij Rotschild	2½	»	35½	36¼	»		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	8⅝		»		
Dito Dito van 510 £	5	»	8⅛	8⅛	»	8 5/16	8 5/16
Dito bij Dito onb. st.	5	»	7⅞	8	»		
Dito	3	»		25¼	»		
Dito Binnenl. à 6 m	3	»	17 11/16	17¾	»	17 13/16	17¾
Coupons Ardoins		»	6	5⅝	»	6	
Passive		»			»		
Deferred		»			»		
Fransche Uitgest		»			»		
PORTUGAL, te Londen	3	»	17¼	17⅜	»		
Dito Dito	4	»	18⅛	18¼	»		
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»		
Rusl. Obl. 1798 en 1816	5	»	96¼	96½	»		
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	96⅜		»		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	84		»		
Dito bij Hope	4	»	75¼	75¼			
Dito bij Stieglitz en C°.	4	»	74¾	74⅜	»		
Cert. te Hamburg	5	»	86⅝		»		
Inschrijving in Assignat.	6	»	56½		»		
Cert. van Dito	6	»		57	»		
POLEN, Certific.	4	»			»		
Dito Aand. met Loten fl 300		f			»		
Dito Dito fl 500		»			»		
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt.			»		
Dito	5	»			»		
Dito Bank-Actiën			3 1/16		»		

Oostenrijk, Met 5 pc. 65½, 66¾, 66¾; 2½ pc. 33 5/16, ¾, ½; Braz. 5 pc. 71½; £ 200, 69½; Mexico 5 pc. 16½; Peru 6 pc. 15¾; Grenada 1 pc. 11¾, 12; Uitgestelde 2 5/16.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 56¼; Zigt Parijs 56⅞; 2/m. Londen 11,90; Zigt Londen 11,97½; 2/m. Hamburg 35; Zigt Hamburg 35¼; 3/m Lissabon 40; 3/m. Porto 40; 2/m. Petersburg 1,76½.

ANTWERPEN, 10 Aug. Belg. leen. 2½ pc. 37¾; 3 pc. —; 4½ pc. 68; Spanje Ard. 5 pc. 8¾.

PARIJS, 9 Aug. Fr. 3 pc. 43,50; id. 4 pc. —,—; id. 5 pc. 71,00; Schatkistb. 25,00; Bank-Actiën 1625; Belg. 1840, 5 pc. 74½; 1842, 5 pc. 74½; 4½ pc. —; 2½ pc. —; Nap 5 pc. 72,50; Spanje 3 pc. —; Piem. leen. 815,00; Rom. leen. 57.

MADRID, 4 Aug. Act. Sch. 3 pc. 18⅞; id. 4 pc. 10¾; Uitgest. Sch. 3⅞; Coupons 7; Pass. Buit. Sch. 3½.

LONDEN, 9 Aug. Cons. op tijd 86½ a 86⅝; Braz. 69 a 71; 1829/39 68 a 70; 1843 — a —; Venez. 15 a 17; Uitg. 4 a 5; Gren. 11½ a 12; Uitg 2 a 2½; Denem. 3 pc. 67 a 69; Holl. 2½ pc. 43 a 43½; id. 4 pc. 69 a 69½; Mexico 16¾ a 17; Peru 30 a 33; Portug. 4 pc. 17½ a 18½; 3 pc. — a —; Rusl. 1822, 5 pc. 98 a 100; Spanje 5 pc. 11 a 11½; id. 3 pc. 21¼ a 21¾; id. Passive 2⅞ a 3¼.

WEENEN, 7 Aug. Met. 5 pc. 77¼; id. 3 pc. 47; Loten fl. 250, 87; id. fl. 500, 127.

BERLIJN, 9 Aug. Schuldbr. 3½ pc. 78; Loten 88; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. 79¼; Pools. 4 pc. 60; Loten fl. 200, 88¼; id. fl. 300, —; id. fl. 500, 63½.

HAMBURG, 8 Aug. Rusl. Engels. leening 94¼; Cert. bij Stiegl. 4 pc. 74½; Spanje, Ard. 5 pc. 7½; id. Binnenl. 3 pc. 17.

FRANCFORT, 9 Aug. Met. 5 pc. 65½; Bank-Actien 1080; Darmst. Lot. fl. 50, 62⅛; id. fl. 25, 20½; Badensche Lot. fl. 50, 46½; id. fl. 35, 27⅛; Nassaus. fl. 25, 20½; Holl. 2½ pc. 43¼; W. S. 4 pc. —; Sijndic 3½ pc. —.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 9 Augustus.

GRAANMARKT.

Tarwe tot nagenoeg vorige prijzen met weinig affaire; 1.. roode Odessa f 243, ent.; 127 ℔ witb. Pools f 320; 1.. geringe roode Odessa f 220; 122 ℔ Vriesche Smet f 220; 1.. Kubanka f 210.

Rogge flaauw en bijna zonder handel: 117 ℔ Petersb. f..

Garst wat lager afgegeven: 114 ℔ Deens. f 170; 1.. Westl. Cheval. f 153; Zeeuws. Winter f 137, 140.

Haver niets in omgegaan.

Boekweit wat aangenamer: 118, 119 ℔ Holst. f 185, ..

Koolzaad. Zuidkraai flakke £vl. 51. In veiling Vriesch .. Op 9 vaten Olie dadelijk £vl. 60½; in Sept. 57½; Oct. .. *Lijnzaad* een doen; 110/11 ℔ Petersb. Morsch f 245. .. *olie* op 6/w. f 34¼; Vliegend f 33¼; primo *Mei* ek. f 34.. Sep. f 33⅜; Oct. f 33¾, ⅝; Nov. f 34; Dec. f 34¼. .. *olie* per 6/w. f 27¼; Vliegend f 26½. *Hennepolie* per .. f 36; Vliegend f 35.

SCHIEDAM, 10 Aug. Rogge 147/2 ℔ Rijn f 165; .. 128/2 ℔ Koers. f 156; Moutwijn f 14,50; Genever f 18; .. Proef f 19,25, per Ned. vat zonder fust, zonder de be..

DELFT, 10 Augustus. Boter f 35 a f 38 het vierde .. Delfsche kom. Kaas was 7 dezer te Rotterdam 16 a 18 .. het pond.

GRONINGEN, 8 Aug. Tarwe tot vorige prijzen .. Rogge 20 cents lager verkocht. Boekweit slechts 10 cents .. monteerd. Garst daarentegen 5 a 10 cents teruggegaan, .. Voer Haver ruim de vorige prijzen bedongen zijn.

127, 130 ℔ Ommel. roode Tarwe f 7,50, 8,50; 127, .. Oldamm. dito dito f 7,75, 8; 125, 127 ℔ Witte dito f .. f 8; 127, 130 ℔ Smet f 6,50, 7; 116, 123 ℔ Inl. .. f 4,85, 5,65; 113, 116 ℔ grijze zand Boekweit f 5,05, .. 113, 116 ℔ Veen dito f 4,60, 5; 96, 103 ℔ n. Winter .. f 3,80, 4,45; 89, 96 ℔ jarige dito f 3,10, 3,60; 96, .. dito Zomer f 3,35, 3,65; 103, 107 ℔ dito Knobbe f .. f 4,05; 85, 92 ℔ dikke Brouw Haver f 3,35, 3,75; 68, .. Witte Voer f 2,40, 2,60; 72, 78 ℔ Zwarte Voer f 2,45, .. Paardenboonen f 4,75, 5,50; Duiven dito f 5,75.

Van Koolzaad was er met het overgeblevene der vorige .. dag ongeveer 530 last ter veil. Ongeveer 120 last was de.. uit Oostvriesland aangebragt dat in qualiteit weinig te wen.. overliet, doch het overige was zeer verschillend van .. Dooréén genomen was de prijs 50 cents lager dan de .. Vrijdag. Voor het opgemelde Oostvriesch werd f 10,25 .. en f 10 geboden, terwijl het inlandsch van f 7,25, .. deugd voor ruim de helft zal opgeruimd zijn. Voor Gort .. gaarne de vorige prijzen besteed. Grove f 6,60, 7; Puik f .. f 8,25; Parel f 10,75, 13; Raapolie f 32½, 33; Boter f .. f 26½ traag afgaande.

SNEEK, 8 Augustus. Boter f 37. Aanvoer van Boter .. en 130 ⅛ ton Kaas f 20,50 à f 24,50. Aanvoer 34801 ..

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitg..